

कविताश्चना

550

विषय : - सायंसन्ध्या

691

सायंसन्ध्या

शुद्धरानीमिषमिदं पश्य
मम चित्तं विलसति तोषं ॥
शीतलमोदननिमिषाह !
मृदुलमञ्जुलमञ्जरी सन्ध्या ॥

पश्य महावनमस्य प्रभातं
सस्यलताभिर्निषिडं भा ।
सायंसन्ध्यासमयं विलसति
कार्कट-मर्कट - कुक्कुट जालं ॥

नीडं भजति प्राक्षिणवृन्दं
क्रीडामिच्छति बालकवृन्दं ।
करिकलभा इव चन्द्रमसस्य
तोषे विशजति मानवचित्तं ॥

गगने पश्यति शुद्धरविन्दु
आकाशस्य ललाट तिलकं ।
मृदुलमञ्जुलनयनं फुल्लंति
द्वलंशीतलानि शाकुसुमम् ॥

आते सरलमतिमोलं पश्य
सायंसन्ध्यानिमिषं आह ।
महागिरिमुकुटं पश्य
लसति च शुद्धर नेत्रं ॥

प्रकृती मनोदरी, मोहिनी
 सुन्दर सुहाकरी ।
 कोमल चारुवस्त्रधारिणी
 सायंसन्ध्यावस्त्रधारिणी ॥

आतपात्कलान्तभूमिः
 शीतलमोहिनी भवति ।
 सायंसन्ध्यासमयामिदं
 तोषति चित्तं सर्वे ॥

श्याममोहनसुन्दरदृश्यं
 वृक्षात्गारिं जीवजालत्पुरितं ।
 सुन्दरदृश्यामिदं पश्य
 न मनसा स्निह्यति नित्यं ॥

मृत्कलान्तपवनः वादति
 वृक्षकलानि मृत्याति कालकलं ।
 कालकलनिनादपूर्वं प्रवहति
 नीलमनोदनी मोहिनी ॥

दृष्यं कदाति इयं
 सुन्दर सर्गि ।
 पुलाकितभूमी
 हरितमोहिनी ॥